

پاش گډیشتنی عا باکی شوی... سروشت نوزاد

من ئو ووم بئ ئاسانی وئنا دکریت
دگم ن ببت ووو و هیچ کس ورنه گوم
کا تک
با نند کچر یی کان دوور دئو و
ئاسما ن ک د خ ن و.
هروها ئو و ش بئ ئاسانی وئنا ناکریت
دگم ن ببت ب س ر خ مدا د نیشم و
وو ل شاعر ورنه گوم
کا تک
ئ ت مبل ک ل دامنی گاک دا لا دات و
مندا ن
ت نانت هیچ مندا ک ل د ر و نین.

:

ئ م د ستپ کم
وخسار کی تر،
ماسیپ ک ک ه دت و فرت د کات و شکا نی و.*
ه مووان وک مر فک د مناسن، ناوم ب س ر گزی خ مدا د ش کت و
ب و سروشتی
ک دای د ک نم و نگیو، گاک ب ر و کار د مئاو ت.

سپ د ی کی ز ن با ی کانی ل شان د کات، د ریا د ز کان ب خ ب ر
دن، پاش ت امان، ن خ ش کان یان ل بن د ست دن و ب د ریا ک دا
ه د گ ن، ک و ووان، ب و ک شتیانی ک د ک کن و پتر ل
ق بار ی خ یان، ه ستی د او ل گیرفانیان، گ رانیی کان تو
ه د دن...

س ر ت ای ن، ل ژر تیشکی خ ر ک دا پ د شت ک وو ل ئاس
او ستاو، ه واسراو ب و خاچانی ب ب پ روا ل ه وادان. ل و
س ر و ر ک ب دیار پ ر زین ک و با کانی د کات و و س ب ر ک ی خ ی
اد خات، چ شنی پرد ک وک ئ و ی و بنو ننت ئازادیی ک و در ژ
د کش ت.

لے ناگے تے وونے وان درخت کے تختے کے لے خیدا پشو دات۔
تے ستا تے ستاے و بے ہیچ سدر سامی کے، تے نان تے ہیچ نیگا کے
غریبان تے تے نا وان تے۔

گنجینه یک به و بیرانی له هالانکه دنده دەر و به تاریکی که دا
هه دده گه دده

لے بے رد می مندا کے داد نیشن و لے بیری دے ن نا و نیشانی خودا کے
بیرسن۔

سـرنشینا نـک کـه هیچ کـات دـرگای هـم نـاکـنـوـ. بـه هـمـدـا
و ر نا چـرخـنـ.

وَوَلِّ خِيَانًا مَمْنُنًا تَأْتِي نَاسِرًا وَكِيبِينَ.

منیش پښ و پښاوی ژیریم، پښنجر پښکی لښ چاوما پښ،
 وښو لښ ناو وښو وښتاوم و
 با پښکی نا بینم لښ نښو دښت.

پاش کران ووی ددريا ، ئمم باي د فیشک دت
کډگي با ند کان ب شويدا د نیشن و
منداک ل با وشی زمان و، گلر د بت و خوار.
ديوارک ل د ستمدا چکر د کا و بسر ناوما هئ زن ت.
با خود سیدر کی برین، و با لانی

لښتريدان كې چې ماو و د ستې مټووم،
د ستې ټټام، د رگايي ك د اووخواو بې ووي خمدان،
د بټ بېرسم: ناوم بې سر زمانې خمدان د شوكټو و ل و پټ رزيني
كې د پېشم و ټنگپټو، ټنگا كې بېر و ما د مټو و ت.
پاش كې يشتني عا باكي ش و: ټاخ ه ورم بې ه د ا د ان كې د گرم نم؟

سروش نوازاد

▪ د ټټ شيعر كې (بيلي كټ لينس) بې د ستكاريدو و و رگير او.